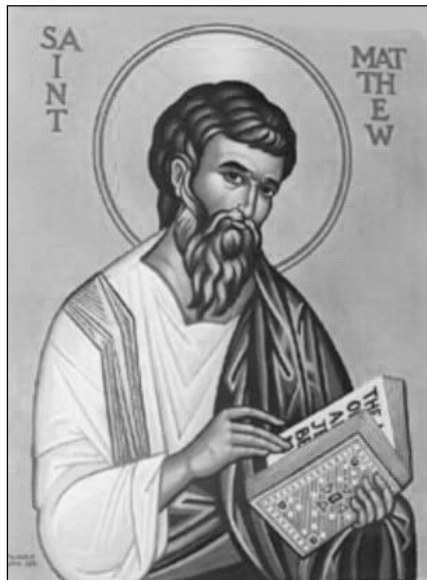

Farní listy V/2008

Týdeník farností Domažlice a Milavče

8. června – 10. neděle v mezidobí

Neprodejně. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Ježíš není vybíravý. Povolává za své učedníky ty, kteří zrovna netvoří elitu národa. Nejen, že jsou to tak zvaní obyčejní lidé, rybáři, zemědělci, lidé prostí bez vzdělání. On si povolává za učedníka také celníka, který má pověst zrádce, podvodníka a možná i zloděje. Celníka prostě nikdo nemá rád. Sám Matouš zaznamenal v evangeliu reakci pohoršených, kteří nemohou pochopit, proč onen učitel z Nazaretu jí s hříšníky a celníky.

Jak velké by muselo být jejich překvapení, kdyby po několika letech zjistili, že tento celník se

stal jedním ze čtyř autorů evangelia a ještě po dvou tisících let vzpomínají mnozí s úctou a vděčností jeho jméno. A naopak na ně spravedlivé, kteří se pohoršovali ve jméno Zákona, už dnes nikdo nevzpomíná. Tyto nečekané obraty jsou pro někoho důkazem velkého smyslu pro humor samotného Pána Boha, pro jiné jsou prostě projevem jeho moudrosti.

Hříšníku je svěřena velká zodpovědnost za zjevené Slovo. Ten, který měl tak daleko k své osobní dokonalosti, se stal nositelem a hlasatelem Slova, které má moc zdokonalit každého. Stal se jeho služebníkem a dovolil, aby to Slovo i jeho proměnilo.

Zastavme se tedy u moci Písma svatého, Slova, které přináší, působí a proměňuje život. Nepotřebujeme o tom přemýšlet nebo hledat další důkazy, zda toto Slovo skutečně působí. Jediná důležitá otázka zní: zda ono působí ve mne? Zda mu dávám prostor k působení.

Nedávno jsem si opět uvědomil, jak snadno se snažím přizpůsobit duchovní život tomu životu běžnému. Kolik argumentů a ospravedlnění mohu najít pro svou duchovní vlažnost a nedůslednost. Jak snadno si umím vysvětlit, že stačí každodenní čtení v mešní liturgii slova a jedinou meditací může být příprava kázání nebo duchovního slova, tedy reflexe připravená pro ty druhé, nikoliv pro proměnu vlastního nitra.

Jak snadno lze najít ospravedlnění ve všech svých povinnostech a starostech, které přináší každodenní život. Zaměstnání, péče o rodiny, ranní a večerní únava nebo dokonce služba jiným lidem jsou pro nás někdy postačující důvody k tomu, abychom ze svého života vynechali čtení a rozjímání životodárného slova. Že nám stačí jen tomu slovu naslouchat v liturgii, meditaci nahradí nedělní kázání – tedy reflexe, kterou lépe nebo hůře připravil někdo jiný.

Někdy se ptám, zda má smysl tisknout každý týden ve Farních listech liturgická čtení. Doufám, že pro někoho tento text, k němuž se může vracet po celý týden a pečlivě a rozjímavě si ho číst, bude zdrojem síly a proměny, jakou v sobě má Boží slovo.

Jeho síla může proměnit kolaboranta v evangelistu. Jeho nedostatek může proměnit apoštola ve zrádce.

P. Miroslav Gierga

Milí čtenáři,

minulý víkend slavila naše diecéze patnáct let své existence. Pojďme se spolu začít do papežské buly, která stála u zrodu Plzeňské diecéze: „Jan Pavel II., biskup sloužící Božím služebníkům k trvalé památce

Z povinnosti služby nejvyššího pastýře Církve, majíce starost o duchovní dobro a vedení křesťanů považujeme za vhodné přijmout úsudek ctihodných bratří Miloslava Vlka, arcibiskupa pražského, Antonína Lišky, biskupa budějovického a Josefa Koukla biskupa litoměřického, kteří po vyslechnutí České biskupské konference naléhavě požadovali od Apoštolského stolce, aby z různých částí jim svěřených a vymezených církevních území byla zřízena nová diecéze. Proto z naší nejvyšší apoštolské moci po zvážení úsudku ctihodného bratra Jana Coppy, titulárního arcibiskupa sertenského a apoštolského nuncia v České republice, oddělujeme od arcidiecéze pražské vikariáty: Plzeň, Plzeň - sever, Rokycany, Rakovník, Tachov, Cheb, Sokolov, Karlovy Vary; od diecéze budějovické vikariáty: Domažlice, Nepomuk, Klatovy; od diecéze litoměřické vikariáty Žatec a Chomutov.

A z těchto území zakládáme novou diecézi, zvanou PLZEŇSKÁ, kterou podřizujeme metropolitnímu stolci pražskému a pod pravomoc Kongregace pro biskupy. Ustanovujeme sídlo nové diecéze v městě Plzni a tamní farní kostel, zasvěcený Bohu ke cti svatého Bartoloměje povyšujeme k hodnosti a důstojnosti katedrálního kostela a jemu udělujeme insignie, privilegia a pocty, kterých požívají ostatní katedrální kostely v katolickém světě...“

Toliko citace ze zřizovací listiny naší diecéze. Celý text naleznete na stránkách www.bip.cz

Příjemné počtení na webu diecéze i ve Farních listech přeje za všechny, kdož se na tomto čísle podíleli

Petr Vondraš